

ความเป็นมาของหัวข้อการวิจัย

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและทางด้านวิทยาการต่าง ๆ ตลอดจนการคมนาคมสะดวกรวดเร็ว จึงทำให้เรามีการติดต่อไปมาระหว่างประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกมากขึ้นทุกที ทั้งชาวต่างประเทศก็มาประเทศไทยเพิ่มขึ้น ทางด้านธุรกิจการท่องเที่ยวในเมืองไทยก็เป็นที่ยอมรับของชาวต่างชาติ ดังนั้นทำให้คนไทยมีโอกาสใช้ภาษาต่างประเทศมากกว่าสมัยก่อน ภาษาต่างประเทศถือว่าเป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในฐานะเป็นเครื่องมือสื่อความเข้าใจระหว่างมนุษย์เป็นจำนวนมาก ฉะนั้นวิชาภาษาอังกฤษจึงนับว่าเป็นวิชาที่มีความสำคัญในหลักสูตรอย่างยิ่งวิชาหนึ่ง คนไทยได้เรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานานแต่คิดโดยส่วนรวมแล้วมาตรฐานภาษาอังกฤษของคนไทยยังอยู่ในระดับต่ำมาก

ไบรซ์ แวน ไชออก ได้อธิบายไว้ว่า "ในขณะนี้เด็กนับเป็นจำนวนล้าน ๆ คนกำลังเรียนภาษาต่างประเทศ แต่ผลที่ได้จากความพยายามของเด็กเหล่านั้นคิดแล้วน้อยเต็มที เพราะเด็กเหล่านี้ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้จริง ๆ"¹

แสดงว่าการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศยังมีปัญหาซึ่งจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น เพราะนักเรียนเรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้ได้ จากการพิจารณาถึงองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีเท่าที่ควรนั้นได้แก่ ครู นักเรียน คำกริยาเรียน วัสดุอุปกรณ์การสอน การวัดผล และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

¹ไบรซ์ แวน ไชออก, แนววิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์, แปลโดย คมคาย จงเจริญสุข (พระนคร : สังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2505), หน้า 1.



ขอมพร้องที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งที่ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการสำรวจก็คือ ปัญหาการใช้
อุปกรณ์การสอนของครูอาจารย์ในการสอนภาษาอังกฤษนั่นเอง

อุปกรณ์การเรียนมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการใช้ประกอบการสอนของครู
โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนภาษาต่างประเทศ และโดยเหตุที่การเรียนรู้นักเรียน
จะเกิดผลอย่างเต็มที่ถ้าได้เรียนจากของจริง หรือมีประสบการณ์จริง ๆ แต่เนื่องจากการ
เรียนการสอนในห้องเรียนนั้น ครูผู้สอนไม่สามารถจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จาก
ประสบการณ์จริง ๆ ได้เสมอไป โสตทัศนศึกษาจึงมีความสำคัญในระดับที่สามารถให้
ประสบการณ์รองแก่ผู้เรียนได้

Theodore Huebener ได้กล่าวว่า

1. ภาษาคือคำพูด ดังนั้นการสอนภาษาจะได้ผลดีอย่างเต็มที่ก็โดยให้โอกาส
แก่ผู้เรียนได้ฟังเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและได้พูดตาม ได้ฟังสำเนียงของตนเพื่อแก้ไข
ใหญ่ถูกต้อง
2. ภาษาย่อมมีสำเนียงแตกต่างกันออกไป ดังนั้นถ้าผู้เรียนได้มีโอกาส
ฟังสำเนียงแตกต่างกันก็กล่าวก็จะมีผลต่อการเรียนรู้ได้เช่นกัน
3. การเรียนภาษาจะได้ผลดีอย่างมาก ก็โดยได้ฟังสำเนียงของเจ้าของ
ภาษา
4. การเรียนภาษาเป็นทักษะอย่างหนึ่ง การเรียนจะได้ผลอย่างเต็มที่
ถ้าผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกพูด หรือการพูดซ้ำ ๆ มากขึ้น
5. ห้องปฏิบัติการทางภาษาจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฟังสำเนียง
ของผู้เรียนเอง

6. ทักษะต่างๆ อย่างให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริงและประสบการณ์รองได้¹

แสดงว่าการสอนภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องใช้สื่อทัศนอุปกรณ์เข้าช่วยประกอบการสอนเพื่อทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและสนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น เพราะว่าการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทั้งทางตาและทางหู ย่อมทำให้ผู้เรียนมีทักษะ ทักษะคิด รวมทั้งเกิดความนิยมชมชอบยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ดีการเรียนรู้อาจจะให้เกิดผลเต็มเม็ดเต็มหน่วยก็โดยการที่ครูผู้สอนได้จัดบรรยากาศส่งเสริมในการเรียนรู้รวมทั้งเข้าใจถึงวิธีการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน เพราะปัญหาเรื่องการใช้สื่อทัศนวัสดุประกอบการสอนของครูให้ได้ผลดีนั้นมีความสำคัญอย่างมาก บางครั้งเราจะเห็นว่าอุปกรณ์การสอนชนิดเดียวกัน ครูบางคนนำไปใช้เด็กอาจจะไม่สนใจเลยก็ได้ ทั้งนี้อาจจะกล่าวได้ว่าอุปกรณ์การสอนแต่ละชนิดนั้นจะมีผลดีมาน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับกลวิธีและเทคนิคในการใช้ของครู

สมพงษ์ ศิริเจริญ ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์การพิจารณาการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนให้บังเกิดผลดีแก่นักเรียนในชั้นดังนี้

1. จากการวิจัยของนักการศึกษาได้แสดงให้เห็นว่า อุปกรณ์การสอนนั้น ถ้านำมาใช้ให้พอดีและพอเหมาะแล้ว ก็จะทำให้เกิดผลดีแก่ผู้เรียนมากที่สุด ส่วนที่ว่าจะใช้ตัวอย่างใดมากน้อยแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะ โดยเฉพาะของเรื่องแต่ละวิชา นอกจากนั้นยังขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายของครูและสภาพของนักเรียนแต่ละชั้นอีกด้วย

¹ Theodore Huebener, Audio - Visual Techniques in Teaching Foreign Languages (New York: New York University Press, 1960). pp. 6 - 8.

โปรดระลึกเสมอว่าไม่มีอุปกรณ์การสอนชนิดใดที่สามารถนำไปใช้ประกอบการสอนได้
ทุก ๆ เรื่อง และทุก ๆ สถานการณ์

2. ในการใช้อุปกรณ์การสอนใด ๆ ก็ตาม ครูควรจะเปิดโอกาสให้เด็ก
ได้ร่วมงานด้วยซึ่งอาจจะก่อน ระหว่าง หรือหลังจากการใช้อุปกรณ์การสอนของครู
แล้วก็ได้ เช่น ครูกับเด็กอาจจะเตรียมและช่วยกันทำอุปกรณ์ หรือให้เด็กออกมา
ร่วมแสดง ขณะที่ครูกำลังแสดงในชั้น หรืออภิปรายร่วมกัน หลังจากทีครูแสดง
อุปกรณ์การสอนแล้ว เป็นต้น การเปิดโอกาสให้เด็กร่วมงานกับครูในการสอน มี
ความจำเป็นอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะสอนโดยมีอุปกรณ์หรือไม่ก็ตาม

3. จากการวิจัยของนักการศึกษา ได้แสดงให้เห็นว่าอุปกรณ์การสอน
ทั้งหลายจะต้องนำมาใช้ให้ถูกวิธีจึงจะได้ผล เช่น อาจจะต้องมีการแนะนำ หรืออภิปราย
ก่อน เป็นต้น ตัวอย่างเช่น ครูจะฉายภาพประกอบการสอน ถ้าเราไม่เล่าเรื่องย่อ
หรืออภิปรายร่วมกันกับเด็กในชั้นนี้แล้ว เด็กอาจจะไม่ได้รับอะไรจากภาพยนตร์เรื่อง
นั้นเลยก็ได้ ทั้งนี้เพราะไม่ทราบว่าครูจะให้ดูอะไรตรงไหนและมีความมุ่งหมายอย่างไร

4. เมื่อครูได้นำอุปกรณ์การสอนใด ๆ ไปใช้ประกอบการสอนแล้ว ควรจะ
ติดตามผล เพราะจะช่วยให้ครูได้ทราบว่า การใช้อุปกรณ์การสอนของครูนั้นได้รับผล
ดีมากน้อยแค่ไหน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการใช้ในครั้งต่อไป หรือเลือก
อุปกรณ์อื่น ๆ ที่อาจจะใช้ได้ผลดีกว่ามาใช้ในครั้งต่อไป ในการติดตามผลนั้นครูอาจ
ทำได้หลายทางด้วยกัน ให้ตอบคำถามหรือเขียนรายงาน เป็นต้น

5. สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การใช้อุปกรณ์การสอนของครูได้ผลดี
ยิ่งขึ้นก็คือการสร้างกิจกรรม เมื่อเด็กเรียนจบแล้วควรจะให้เด็กได้มีกิจกรรมอย่างใด
อย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ครูสอนและแสดงอุปกรณ์การสอนนั้น ๆ เช่น อาจจะให้อ่าน

หนังสือเพิ่มเติมในห้องสมุด เขียนรายงาน ค้นคว้า ทดลอง ฯลฯ¹

จะเห็นว่า การใช้ไสยทัศน์วัสดุประกอบการสอนให้ได้ผลดีนั้นมีองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกันและจะต้องได้รับการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนทั้งทางด้านจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ พัฒนาการของเด็ก เนื้อหาวิชา เทคนิคของครูผู้ใช้ และตลอดจนอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ เพราะถ้าหากครูผู้ใหม่ เทคนิคและวิธีการใช้ดีก็จะทำให้เกิดประโยชน์ในด้านการเรียนการสอนแก่นักเรียน และทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย

ผู้วิจัยมีความสนใจในเรื่องปัญหาการใช้ไสยทัศน์อุปกรณ์ของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษมาก เพราะเคยประสบปัญหาการใช้อุปกรณ์การสอนมากจนในชั่วโมงที่ผู้วิจัยเตรียมการสอน และอุปกรณ์การสอนมาอย่างดี นักเรียนจะสนใจทเรียน เต็มใจที่จะปฏิบัติตามคำที่มอบหมาย ตลอดจนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดเวลา ในบางครั้งแม้ผู้วิจัยเตรียมการสอนเป็นอย่างดี แต่ไม่ได้มีอุปกรณ์การสอนเลย ผู้วิจัยมักได้รับความลำบากใจในการสอนเป็นอย่างยิ่ง ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงคาดว่า ครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ มักประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และได้หยิบยกหัวข้อนี้มาทำการสำรวจปัญหาการใช้อุปกรณ์การสอนของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการรวบรวมข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์แก่สถาบันการศึกษาอื่น ๆ ในการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงและส่งเสริมงานทางด้านการสอนและอุปกรณ์การสอนในวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

¹ สมพงษ์ ศิริเจริญ , การใช้ไสยทัศน์วัสดุประกอบการสอนให้ได้ผลดี
(เอกสารนิเทศการศึกษา กรมการฝึกหัดครู 2503), หน้า 1-2

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้ทำการวิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้คือ

1. เพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ในการใช้โสตทัศนอุปกรณ์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของครูในโรงเรียนรัฐบาลต่าง ๆ
2. เพื่อศึกษาชนิดและจำนวนโสตทัศนอุปกรณ์ที่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใช้ประกอบการสอน
3. เพื่อศึกษาความต้องการของครูผู้สอนเกี่ยวกับโสตทัศนอุปกรณ์สำหรับวิชาภาษาอังกฤษ
4. เพื่อศึกษาอุปสรรคเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนและศึกษาสาเหตุที่ครูไม่ใช้อุปกรณ์ทางชนิดประกอบการสอน
5. เพื่อศึกษาการวัดผลในการใช้โสตทัศนอุปกรณ์ว่าได้ผลหรือไม่เพียงใด
6. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการเลือก การผลิตและการใช้โสตทัศนอุปกรณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
7. รวบรวมข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับตัวครูและปัญหาอื่น ๆ ที่อยู่ในขอบข่ายของโสตทัศนอุปกรณ์วิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้คือ

1. ศึกษาคนทั่วเกี่ยวกับปัญหาการใช้ โสตทัศนอุปกรณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เฉพาะปีการศึกษา 2512
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดพระนครและธนบุรีรวมทั้งสิ้นจำนวน 61 โรงเรียน เนื่องจากผู้ที่สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแต่ละโรงเรียนมีประชาน้อยคน ผู้วิจัยจึงไม่ใช้การสุ่มตัวอย่างแต่ใช้ประชากรทั้งหมด 61 โรงเรียน รวมประชากรที่เป็นครูอาจารย์เฉพาะสอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 58 คน

3. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษา วัตถุประสงค์ในการใช้ ชนิด และจำนวนการใช้
 โสตทัศนูปกรณ์ที่ครูผู้สอนใช้ประกอบการสอน อุปสรรคและสาเหตุที่ไม่ใช้อุปกรณ์การสอน
 บางชนิด ความต้องการ การวัดผลและความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือก การผลิตและการ
 ใช้โสตทัศนูปกรณ์

ความจำกัดของการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ใช้ประชากรที่เป็นครูอาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับ
 มัธยมศึกษาตอนต้นทุกท่านเป็นผู้ตอบ แต่ในระยะเวลาที่ผู้วิจัยทำการส่งแบบสอบถามนั้น
 ตามโรงเรียนต่าง ๆ กำลังมีการเกี่ยวกับการจัดการสอบของนักเรียน ดังนั้น การตอบ
 แบบสอบถามอาจจะไม่ได้ผลสมบูรณ์เท่าที่ควร เช่น บางคนไม่ได้ตอบแบบสอบถามที่ส่งไป
 หรือบางที่ตอบไม่ครบทุกข้อ หรือ อาจตอบแบบสอบถามไม่ตรงกับความเป็นจริง

คำจำกัดความ

ครูอาจารย์ภาษาอังกฤษ หมายถึงผู้ที่ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียน
 รัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเท่านั้นที่นำมาใช้เป็นประชากรของ
 การวิจัยครั้งนี้

โรงเรียนรัฐบาล หมายถึง โรงเรียนในสังกัดโรงเรียนสวนกลาง กอง
 โรงเรียนรัฐบาล กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

อุปกรณ์การสอน หมายถึง สิ่งของ เครื่องมือหรือวิธีการที่นำมาช่วยการสอน
 ของครูให้เกิดผลดีแก่การเรียนรู้นักเรียนยิ่งขึ้น

1 ประพัฒน์ แสงวณิช, วิชาครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาตามหลักสูตร
ใหม่ของกระทรวงศึกษาธิการ (พระนคร : แพรวพิทยา, 2506), หน้า 216.

คุณค่าของการวิจัยและประโยชน์ที่จะได้รับ

การวิจัยเรื่องนี้จะมีประโยชน์โดยตรงต่อครูอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพราะจะชี้ให้เห็นข้อเท็จจริงและปัญหาต่าง ๆ ในการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนรัฐบาล นอกจากนี้จะได้ทราบขอบปรองต่าง ๆ ทางด้านวัสดุทัศนูปกรณ์ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนต่อไปในอนาคต ประการสุดท้ายจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้บริหารตระหนักถึงความจำเป็นในการจัดหาและส่งเสริมให้มีการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนมากขึ้น

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาจากวิทยานิพนธ์และการวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษพบว่าผู้ทำกันบ้างพอสมควร แต่สำหรับการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้นปรากฏว่าไม่มีผู้ใดได้ทำโดยตรงเลย ดังจะเห็นได้จากการศึกษาค้นคว้าซึ่งจะได้นำมากล่าวเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงจะแบ่งกล่าวถึงผลการศึกษาและการวิจัยต่าง ๆ เป็นสองประเภทใหญ่ ๆ คือด้านที่เกี่ยวกับการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์กับด้านที่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ

1. การวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์และปัญหาต่าง ๆ

ในปี พ.ศ. 2500 สมภาพ คมสัน ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้วัสดุช่วยสอนวิชาธรรมชาติดีศึกษาในชั้นประถมศึกษา"¹ ผลของการวิจัยปรากฏว่า โรงเรียนขาดแคลนวัสดุช่วยสอนวิชาธรรมชาติดีศึกษา เพราะไม่มีงบประมาณในการจัดซื้อจัดหา ขาดครูที่มีความรู้ความเข้าใจในวิธีการใช้อุปกรณ์การสอน ครูไม่ค่อยนำวัสดุช่วยสอนมาใช้ เพราะเกรงว่าจะชำรุดเสียหายหรือเกรงว่าเด็กจะทำแตกหักได้จึงหวงแหนไม่นำมาใช้ และประการสุดท้ายครูไม่รู้จักแหล่งจัดหาวัสดุและแหล่งวิชาการในชุมชน

¹สมภาพ คมสัน, "การใช้วัสดุช่วยสอนวิชาธรรมชาติดีศึกษาในชั้นประถมศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500).

ในปีพ.ศ. 2504 กรรณิ เล็กวิจิตร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาและอุปสรรคในการใช้อุปกรณ์การสอนของครูในโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดพระนครและธนบุรี"¹ ผลของการวิจัยปรากฏว่า โรงเรียนต่าง ๆ มีอุปกรณ์น้อยไม่เพียงพอแก่ความต้องการ ครูส่วนมากเลือกใช้อุปกรณ์ไม่ถูก เพราะไม่เคยได้รับการฝึกฝนอบรมวิธีใช้มาก่อน ไม่ทราบแหล่งที่จะหาวัสดุอุปกรณ์การสอนและไม่สามารถผลิตวัสดุอุปกรณ์การสอนได้เอง นอกจากนี้ครูยังรู้สึกเบื่อหน่ายที่จะใช้อุปกรณ์การสอนเพราะใช้แล้วไม่ได้ผล

ในปีเดียวกันนี้ สุวรรณ เทียบศิริกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความคิดเห็นของครูที่มีต่อการใช้อุปกรณ์การสอนในโรงเรียนประถมศึกษา"² ผลปรากฏว่าโรงเรียนมีอุปกรณ์แต่ครูไม่ยอมใช้ ไม่ได้เตรียมการสอนและไม่ทราบว่า จะใช้อุปกรณ์อะไรประกอบการสอน ตอนไหน อุปกรณ์บางอย่างครูต้องเตรียมล่วงหน้า ทดลองดูก่อนหรือใช้ดูก่อน เมื่อไม่ได้เตรียมการสอนมากก็ใช้อุปกรณ์ไม่ถูก และครูมีเวลาว่างน้อยส่วนครูบางคนไม่ใช้อุปกรณ์การสอนเพราะกลัวสอนไม่ทันหลักสูตร

¹ กรรณิ เล็กวิจิตร, "ปัญหาและอุปสรรคในการใช้อุปกรณ์การสอนของครูโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดพระนครและธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2504).

² สุวรรณ เทียบศิริกุล, "การสำรวจความคิดเห็นของครูที่มีต่อการใช้อุปกรณ์การสอน ในโรงเรียนประถมศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2504).

ในปีพ.ศ. 2507 อัสนี วรคามิน ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้โสตทัศนศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาส่วนกลาง"¹ ผลปรากฏว่าอุปสรรคต่อการใช้อุปกรณ์การสอนที่สำคัญคือ ครูไม่สามารถเสนอความเห็นให้ทางโรงเรียนจัดเรื่องอุปกรณ์การสอนและการทำอุปกรณ์การสอน ครูต้องจ่ายเงินเอง นอกจากนี้ยังขาดเครื่องอำนวยความสะดวกในด้านการใช้อุปกรณ์การสอน ครูส่วนมากต้องการให้ผู้บริหารเอาใจใส่ให้มาก ต้องการให้มีห้องโสตทัศนศึกษาโดยเฉพาะ ต้องการให้จัดการอบรมความรู้ในการใช้ และต้องการปริมาณของโสตทัศนอุปกรณ์ให้มากขึ้น

ในปีเดียวกันนี้ สุคนธ์ ศัพทพงษ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนของโรงเรียนราษฎร์ ปี 2507"² ผลปรากฏว่า อุปกรณ์การสอนมีไม่พอกับความต้องการ สถานที่ไม่เอื้อต่อการใช้ ประกอบกับผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญสนับสนุนและไม่เห็นความจำเป็นของการใช้อุปกรณ์การสอน ส่วนอุปสรรคทางด้านตัวครูเกิดจากครูไม่เคยได้รับการฝึกหัดอบรมในการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ มาก่อน ไม่ทราบแหล่งวัสดุอุปกรณ์ผลิตอุปกรณ์การสอนไม่สามารถทำตัวเอง และต้องจ่ายเงินส่วนตัวซื้ออุปกรณ์

¹ อัสนี วรคามิน, "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้โสตทัศนศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาส่วนกลาง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2507).

² สุคนธ์ ศัพทพงษ์, "การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนของโรงเรียนราษฎร์ ปี 2507" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2507).

ในปี พ.ศ. 2509 เจริญ ปุสุรินทร์คำ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาการใช้อุปกรณ์การสอนในวิทยาลัยเทคนิค"¹ ผลปรากฏว่าครูส่วนมากมีความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนคือพอสมควร และครูส่วนมากใช้อุปกรณ์การสอน เพราะเห็นว่าอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับบทเรียนมากที่สุด ส่วนครูที่ไม่ใช้อุปกรณ์การสอนเพราะคิดว่าอุปกรณ์การสอนไม่จำเป็นสำหรับการสอนในชั่วโมงนั้น ๆ และเพราะขาดแคลนอุปกรณ์การสอน ครูต้องการให้วิทยาลัยฯ จัดหาอุปกรณ์การสอนและอบรมครู เพื่อให้ความรู้ตามวิธีใช้อุปกรณ์

สำหรับการวิจัยที่ทำกับครูในโรงเรียนต่างประเทศก็มีผลคล้ายคลึงกับในประเทศไทย คงจะยกมาเป็นตัวอย่าง โดยสังเขปดังนี้

ในปี ค.ศ. 1964 Sister Mary Richardine Quirk ได้ทำการวิจัยเรื่อง "An analysis of the Use of Audio - Visual Materials in Catholic Elementary Schools"² (The Catholic University of American) ผลปรากฏว่า ส่วนมากใช้อุปกรณ์การสอนธรรมดาที่เคยใช้ เช่น กระดานดำ บัตรคำ แผนที่ ลูกโลก รองลงมาเป็นการใช้ฟิล์มภาพยนตร์ ฟิล์มสริป เทปบันทึกเสียงและแผ่นเสียง โทรทัศน์น้อย ภาพโปร่งแสงที่ใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะยิงไขว้ไขว้มาก

¹ เจริญ ปุสุรินทร์คำ, "การศึกษาการใช้อุปกรณ์การสอนในวิทยาลัยเทคนิค" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

² Sister Mary Richardine Quirk, "An Analysis of the Use of Audio - Visual Material in Catholic Elementary Schools," Dissertation Abstracts, Vol XXVI, No. 6, 1965, pp. 3111 - 2.

ครูรู้สึกว่าเป็นเรื่องยุ่งยากในการใช้อุปกรณ์การสอน เนื่องจากขนาดของห้องเรียนไม่อำนวยให้ และขาดการสนับสนุนทางด้านการเงิน ตลอดจนขาดวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างมาก

ในปีเดียวกันนี้ แพต ซิลลิแวน (Pat Sullivan) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "Instructional Problems of Texas Secondary Schools English Teachers"¹ ผลปรากฏว่า ปัญหาการใช้สื่อทัศนวัสดุเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดปัญหาหนึ่งในการสอนภาษาอังกฤษ - ปัญหาวัสดุทั้งประเภทวัสดุและประเภทเครื่องมืออยู่ในสภาพที่ไม่ดี นอกจากนี้ครูผู้ใช้สื่อทัศนวัสดุยังขาดประสบการณ์ในการใช้อย่างมาก

ในปี ค.ศ. 1965 โทมัส อแลน คลินตัน (Thomas Allan Clinton) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ปัญหาครูใหม่ในรัฐเท็กซัส"² ผลปรากฏว่า ครูใหม่มีปัญหากับอุปกรณ์การสอนโดยเฉพาะการใช้สื่อทัศนวัสดุและการหาสื่อทัศนวัสดุให้เข้ากับระดับความสามารถของนักเรียน นอกจากนี้ ครูไม่มีเวลาในการเตรียมอุปกรณ์ ไม่มีที่เก็บอุปกรณ์ และประการสุดท้าย ครูประสบปัญหาในด้านการหาแหล่งวัสดุที่ดี

¹Sullivan Pat, "Instructional Problems of Texas Secondary English Teachers", Dissertation Abstracts, Vol. XXV, No. 5, 1964, pp. 2374 - 5.

²Thomas Allan Clinton, "A study of Problems Encountered by One Hundred Graduates of East Texas State University and the Functional Relationship between these Problems and the Teacher Education Program", Dissertation Abstracts, Vol. XXVII, No. 6, 1966, p. 1683.

2. ปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ และการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์เข้าช่วย
 ใ้มีผู้ทำการวิจัยกันมาหลายท่านดังนี้คือ

ในปี พ.ศ. 2497 Duangduen Panyarachun

ได้ทำการวิจัยเรื่อง

"Teaching English as a Foreign Language (Matayom I - VI)"¹
 ผลปรากฏว่า วิชาครูที่ได้รับการอบรมในด้านการสอน (Trained Teachers)
 และโรงเรียนส่วนมากยังมีวัสดุทัศนูปกรณ์ไม่เพียงพอที่จะใช้ในการฝึกทักษะของภาษา
 เช่น Language Lab ซึ่งประกอบด้วยเครื่องมือทันสมัย เป็นต้น นอกจากนี้ยัง
 ขาดห้องสมุดที่มีหนังสือภาษาอังกฤษที่ดี ๆ มากเพียงพอกับความต้องการ ผู้วิจัยได้เสนอ
 แนะนำว่า ครูสอนภาษาอังกฤษควรมีความรู้ทางภาษาอังกฤษดี มีประสบการณ์ทางการ
 สอนและมีความรู้ในการใช้วัสดุการสอนต่าง ๆ ตลอดจนต้องพยายามศึกษาหาความรู้ทาง
 ภาษาอังกฤษอยู่เสมอ

ในปี พ.ศ. 2503 ดวงจันทร์ ธีรพันธ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้
 วิทยุโรงเรียนในการสอนภาษาอังกฤษ"² ผลปรากฏว่า วิทยุโรงเรียนเป็นอุปกรณ์ในการ
 สอนภาษาอังกฤษได้อย่างดี เพราะมีวิธีการสอนซึ่งมีการฝึกทั้งการฟัง การพูด การเขียน

¹ Duangduen Panyarachun, "Teaching English as a Foreign Language (Matayom I - VI)" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2497).

² ดวงจันทร์ ธีรพันธ์, "การใช้วิทยุโรงเรียนในการสอนภาษาอังกฤษ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2504).

และการอ่าน นักเรียนจะได้ฟังได้พูดจากที่ฟัง ได้เขียนได้อ่านจากที่พูด และยังมีโอกาสเขียนแบบฝึกหัด ตลอดจนพูดซ้ำ แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากผู้ที่น่าเอาวิทย์ไปใช้ ไม่รู้จักกลวิธีในการใช้ก็จะไม่ก่อประโยชน์อะไรเลย

ในปีพ.ศ. 2507 ดวงรัตน์ ประดับแก้ว ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3"¹ ผลปรากฏว่า การที่นักเรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เพราะความรู้ไม่ดี ทำให้คะแนนไม่ดี สิ่งที่นักเรียนส่วนมากต้องการคือ การเรียนภาษาอังกฤษโดยมีอุปกรณ์การสอน เช่น ฟังจากเครื่องบันทึกเสียง หรือภาพยนตร์ประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นอกจากนี้นักเรียนยังสนใจและต้องการฝึกหัดทักษะทั้ง 4 เพื่อเป็นพื้นฐานช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น

ในปี พ.ศ. 2508 เจียรนัย สุรัตพิพิธ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูต่อการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดพระนครและธนบุรี"² ผลปรากฏว่า การสอนภาษาอังกฤษควรฝึกทักษะทั้ง 4 ด้านคือ ควรใช้กิจกรรมและอุปกรณ์การสอนให้มากและให้เหมาะสมกับวัย และชั้นของนักเรียน ต้องมีการวัดผลสม่ำเสมอทุกครั้งที่ยอมรับเรียน และทันสมัยอยู่เสมอ ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนให้จัดหาวัสดุการสอนให้เพียงพอ ตัวครูเองก็ต้องพยายามศึกษาหาความรู้ เพื่อให้มีความรู้กว้างขวาง และความรู้จะส่งผลสะท้อนไปยังนักเรียน

¹ ดวงรัตน์ ประดับแก้ว, "การสำรวจปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครและธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2507).

² เจียรนัย สุรัตพิพิธ, "ความคิดเห็นของครูต่อการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดพระนครและธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508).

ในปีเดียวกันนี้ ชำนาญ อจละนันท์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาเทคนิคการใช้โสตทัศนูปกรณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา"¹ ผลปรากฏว่าโรงเรียนสาธิตใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษมากกว่าโรงเรียนอื่น และโสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้มากที่สุดคือ ตำราเรียน หนังสือพิมพ์ ของจริง ของตัวอย่าง เครื่องบันทึกเสียง และแผ่นเสียง ภาพที่มีอยู่ในตำรา และภาพที่คัดจากนิตยสาร สมุดภาพ ภาพยนตร์เสียง ส่วนโสตทัศนูปกรณ์ที่ครูไม่นิยมใช้คือ กระจกนิเทศ กระจกหน้าต่างสี ลูกโลก ห้องปฏิบัติการทางภาษา เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และเครื่องฉายภาพทึบแสง ในเรื่องเทคนิคการใช้ปรากฏว่าครูส่วนมากมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการใช้ การเลือก การเตรียม และการวัดผลอยู่ในระดับดี

ในปีเดียวกันนี้ สุวรรณี เต็งอำนาจ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร"² ผลปรากฏว่า ในด้านวิชาการ ครูขาดอุปกรณ์การสอนเพราะไม่ได้รับการสนับสนุนให้มีและสถานที่ไม่อำนวยในการใช้ จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้น จำนวนชั่วโมง และวิชาสอนของครูไม่เหมาะสม ครูวุฒิสูงไม่ได้ทำงานทางวิชาการมากเท่าที่ควร ผู้วิจัยเสนอแนะว่า ครูสอนภาษาอังกฤษควรมีทัศนคติที่ดีต่อการสอน มีสุขภาพ บุคลิกดีลักษณะ

006431

¹ ชำนาญ อจละนันท์, "การศึกษาเทคนิคการใช้โสตทัศนูปกรณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา" - (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508).

² สุวรรณี เต็งอำนาจ, "การสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508).

ก็มีความรู้ทั้งทางค่านิชาการและวิชาครู ในการสอนก็ต้องมีการเตรียมอย่างดี มีการสอนที่เรารู้ความสนใจของนักเรียนอยู่เสมอ และต้องมีการวัดผลภายหลังการสอนอยู่เสมอ

จะเห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนของครู มีสาเหตุมาจากหลายด้านประกอบกัน และแม้เวลาจะย่างมาเกือบรอบสิบปีแล้ว ปัญหาหลาย ๆ อย่างก็ยังคงเกิดซ้ำ ๆ กันอยู่ เช่น ปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์การสอน ซึ่งมีไม่เพียงพอกับความต้องการ ปัญหาทางด้านงบประมาณ และปัญหาในเรื่องครูไม่มีประสบการณ์ในด้านการใช้ทัศนูปกรณ์การสอน เป็นต้น จึงเป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งที่จะเปรียบเทียบผลของการวิจัยในเรื่องนี้ กับวิจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วว่า มีปัญหาด้านใดบ้างที่ยังคงเกิดอยู่ และจะต้องพิจารณาแก้ไขต่อไป และจะมีปัญหาใดบ้างซึ่งเพิ่งปรากฏใหม่ในการวิจัยครั้งนี้